

உ
அருட்பெருஞ்ஜோதி
தயாகப்பெருமான்
திருவருட்பா

சிதம்பரம்

ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகள்
பதிப்புரிமை] 10 3 1933 [பை-3

ACC. NO. 45429

R 65-உள்ள

சென்னை

சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்,

36, சாமிபிள்ளை தெரு, சூளை, சென்னை.

சகோதரர்களே !

திருவருளால் இச்சங்கம் 1930ஆம் மார்ச்சுமீ 14உ பெளர்ணமி தினத்தில் ஏற்பட்டு திருவருட்பா பாராயணம், ஜீவகாருண்ய பிரசாரங்கள் திருவருட்பாப் பதிப்புகள் மூலம் பரவச்செய்தல் முதலியன நடந்து கொண்டு வருகின்றன. இவற்றுடன், சுவாமிகள் “தைப் பூசம் தவறாதீர்கள்” என்ற உத்தரவுப்படி வடலூருக்கு வருடந்தோறும் கூட்டத்துடன் சென்று தரிசித்தலும், சுவாமிகள் பிறந்த தினமாகிய “புரட்டாசி” சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில்” ஆண்டுதோறும், சென்னையில், ஏராளமாகப் பசி ஆற்றுவதிலும், திருவருட்பா பாராயணம் ஊர்வலங்கள் உபந்நியாசங்கள் முதலியவற்றுடன் விசேஷமான திருவிழாவும், சாலைசகாப்தம் ஏற்பட்ட தினமாகிய “வைகாசி” 11உ” திரு ஒற்றியூரில் ஆகாமளித்தலும் நடந்தேறிக்கொண்டு வருகின்றன. சங்கத்தில் அங்கமாக விரும்புவோர் மாதச்சந்தா குறைந்தது நான்கு அணுக்களாவது செலுத்த வேண்டும்.

தியாகப் பெருமான்

திருவருட்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பாடற் கினிய வாக்களிக்கும் பாலுஞ் சோறும் பரிந்த
எரிக்கும், கூடற் கினிய அடியவர்தங் கூட்ட மளிக்கும் குண
மளிக்கும், ஆடற் கினிய நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணை
கண்டாய், தேடற் கினிய சீரளிக்கும் சிவாய நமவென் றிடு
நீரே.

2. தோடுடை யார்புலித் தோலுடை யார்கடற் றூங்கு
மொரு, மாடுடை யார்மழு மானுடை யார்பிர மன்றலையாம்
ஒடுடை யாரொற்றி யூருடை யார்புக ழோங்கியவெண்
காடுடை யார்நெற்றிக் கண்ணுடை யாரொங் கடவுளரே.

3. வண்ணப்பன் மாமலர் மாற்றும் படிக்கு மகிழ்ந்தெமது,
திண்ணப்பர் சாத்துஞ் செருப்படி மேற்கொண்டு தீஞ்சுவைத்
தாய், உண்ணப் பரிந்து நல்லுன்றர வுண்டுகண் ணைத்தக்
கண்டே, கண்ணப் பிறிக வெனக்கைதொட் டாரொங் கட
வுளரே.

4. நம்பனை யழியா நலத்தனை யெங்க னைதனை நீதனைக்
கச்சிக், கம்பனை யொற்றிக் கங்கைவே ணியனைக் கருத்தனைக்
கருதிரின் றேத்தா, வம்பரை யூத்தை வாயரைக் கபட மாய
ரைப் பேயரை யெட்டிக், கொம்பரைப் பொல்லாக் கோள
ரைக் கண்டாற் கூசுவ கூசுவ விழியே.

5. சடையனை யெவர்க்குந் தலைவனைக் கொன்றைத் தாரனைச் சராசர சடத்துள், உடையனை யொற்றி யூரனை மூவருச்சனை யுள்கிளின் றேத்தாக், கடையரைப் பழைய கயவரைப் புரட்டுக் கடியரைக் கடியரைக் கலக, நடையரை உலக நசையரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

6. நித்தனைத் தூய நிமலனைப் புலியூர் நிருத்தனை யொருத்தனை வாய்மைச், சுத்தனை யொற்றித் தலம்வளர் ஞான சுகத்தனைச் சூழ்ந்துளின் றேத்தா, மத்தரைச் சமண வாதரைத் தேர வறியரை முறியரை வைண. நத்தரைச் சுணங்க நாவரைக்கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

7. வாளேய் நெடுங்கண்ணி யெம்பெரு மாட்டி வருடுமலர்த், தாளே வருந்த மணிக்கூடற் பாணன் றனக்கடிமை, யாளே எனவிற கேற்றுவிற் றேய்நின் னருள்கிடைக்கு, நாளேநன் னுளந்த நாட்கா யிரந்தெண்ட னுன்செய்வனே.

8. தாயாகி னுஞ்சற்று நேரந் தரிப்பணந் தந்தையநாம், வாயார வாழ்த்தினும் வையினுந் தன்னிடை வந்திதுநீ, யீயா யெனிலருள் வானென் றுனையடுத் தேனுமையாள், நேயா மனமிரங் காயாவென் னெண்ண நெறிப்படவே.

9. ஏட்டாலுங் கேளய லென்பாரை நான்சிரித் தென்னை வெட்டிப், போட்டாலும் வேறிடங் கேளேனென் னுணைப் புறம்விடுத்துக், கேட்டாலு மென்னை யுடையா னிடஞ்சென்று கேட்பனென்றே, நீட்டாலும் வாயுரைப் பாட்டாலுஞ் சொல்லி நிறுத்துவனே.

10. வான்மா றினுமொழி மாறாத மாறன் மனங்களிக்கக், கான்மாறி யாடிய கற்பக மேநின் சுருணையென்மேற், ருன்மா

அன்பே அருட்பெருஞ்ஜோதி.

திருவருட்பா

3

நினும்விட்டு நான்மாறி டேன்பெற்ற தாய்க்குமுலைப், பான்
மாறி னும்பிள்ளை பான்மாறு மோவதிற்பல்லிடுமே.

11. பிட்டுக்கும் வந்துமுன் மண்சுமந் தாயென்பர் பித்த
னென்ற, திட்டுக்குஞ் சீரருந் செய்தளித் தாயென்பர் தீவிற
குக், கட்டுக்கும் பொன்முடி காட்டிரின் ருயென்பர் கண்டிட
வென், மட்டுக்கும் வஞ்சகத் தெய்வமென் கோழுக்கண்
மாணிக்கமே.

12. நிலையறி யாத குடும்பத் துயரென்னு நீத்தத்திலே,
தலையறி யாது விழுந்தேனை யாண்டரு டானளிப்பாய், அலையறி
யாத கடலேமுக் கண்கொண்ட வாரமுதே, விலையறி
யாத மணியே விடேலிதென் விண்ணப்பமே.

13. தேனென வினிக்குந் திருவருட் கடலே தெள்ளிய
வழுதமே சிவமே, வானென நிற்குந் தெய்வமே மூல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே, ஊனென நின்ற வுணர்விலே
னென்னும் உன்றிருக் கோயில்வந் தடைந்தால், ஏனெனக்
களா திருந்தனை யையா ஈதுரின் திருவருட் கியல்போ.

14. துப்புநே ரிதழி மகிழ்ந்த கல்யாண சுந்தரா சுந்தரன்
றுதா, மைப்பொதி மிடற்றாய் வளர்திரு மூல்லை வாயில்வாழ்
மாசிலா மணியே, அப்பனே யுன்னை விடுவனோ வடியேன்
அறிவிலே நென்னுரின் கோயிற், கெய்ப்புடன் வந்தால்
வாவென வுரையா திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

15. திரப்ப டிந்திரு மாலயன் வாழ்த்தத் தியாக ரென்னு
மோர் திருப்பெய ரடைந்தீர், வரப்ப டிந்திறத் தீருமையடைந்
தால் வாய்தி நந்தொரு வார்தையுஞ் சொல்லீர், இரப்ப வர்க்
கொன்று மீகிலீ ரானால் யாதுக் கையநீ ரிப்பெய ரெடுத்தீர்,

உர்ப்ப நெ்தவத் தோர்துதித் தோங்க வோங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

16. வெள்ளி மாமலை வீடென வுடையீர் விளங்கும் பொன் மலை வில்லெனக் கொண்டீர், வள்ளி யீரென நும்மைவந் தடைந்தால் வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர், எள்ளி லெண்ணெய்போ லெங்கணு நின்றீர் ஏழை யேன் குறையேனறி யீரோ, ஒள்ளி யீருமை யன்றியொன் றறி யேன் ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

17. தாயி லாரென நெஞ்சகந் தளர்ந்தேன் தந்தை யுந்திருச் சந்நிதி யடைந்தேன், வாயி லாரென விருக்கின்மீ ரல்லால் வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர், கோயி லாகவென் னெஞ்சகத் தமர்ந்த குணத்தி னீரென்றன் குறையறி யீரோ, ஓயி லாநூந் றெண்டருக் கருள்வான் ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

எழுத்தறி பேருமான் மாலை

சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை
முந்தை வினெதொலைத்துன் மொய்கழற்கா ளாக்காதே
நிந்தையுறு நோயால் ரிகழவைத்தல் நீதியதோ
எந்தைநீ யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. (1)

மத்தனைவன் நெஞ்சகனை வஞ்சகனை வன்பிணிகொள்
பித்தனைவீ ணுட்போக்கும் பேயேனை நாயேனை
முத்தனையா யுன்றன் முளரித்தாட் காளாக்க
எத்தனைநாட் செல்லும் எழுத்தறியும் பெருமானே. (2)

தயவே தனிப்பெருங் கருணை.

திருவருட்பா

5

நன்னெறிசே ரன்பர்தமை நாடிடவு நின்புகழின்
சென்னெறியைச் சேர்ந்திடவுஞ் செய்தா யெனக்குனக்கும்
முன்னறியேன் பின்னறியேன் மூடனேன் கைம்மாறிங்
கென்னறிவே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (3)

மைப்படியுங் கண்ணூர் மயலுழக்கச் செய்வாயோ
கைப்படிய வுன்றன் கழல்கருதச் செய்வாயோ
இப்படியென் றப்படியென் றென்னறிவே னுன்சித்தம்
எப்படியோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (4)

நில்லா வுடம்பை நிலையென்றே நேசிக்கும்
பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனே னிவ்வுலகிற்
சொல்லா மனநோயாற் சோர்வுற் றிலையுமல்லல்
எல்லா மறிவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே. (5)

தீதறிவே னன்கணுவஞ் செய்யென்வீ ணுட்போக்கும்
வாதறிவேன் வஞ்சகனேன் வல்வினையேன் வாய்மையிலேன்
குதறிவேன் மாலயனுஞ் சொல்லரிய நின்பெருமை
யாதறிவே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (6)

மாறாத வன்பிணியால் மாழாந்து நெஞ்சயர்ந்தே
கூறாத துன்பக் கொடுங்கடற்குள் வீழ்ந்தடியேன்
ஆற தாற்றி யழுகின்றே னின்செவியில்
ஏறாதோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (7)

உண்ணும் வல்வினையா லோயாப் பிணியுழந்து
புண்ணை நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணொ வுன்றன் கருணை யெனக்களிக்க
எண்ணுயோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (8)

புன்செய்கை மாறாப் புலையமட மங்கையர்தம்
வன்செய்கை யாலே மயங்குகின்ற வஞ்சகனேன்

கொன்செய்கை மாறாத கூற்றன் வருவானேல்
என்செய்வே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (9)

சங்குடையான் ருமரையான் ருண்முடியுங் காண்பரிதாங்
கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சடையாய் கோதையொரு
பங்குடையா யேழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டால்
எங்கடையே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (10)

மன்றினிடை நடஞ்செய் மாணிக்க மாமலையே
வென்றிமழக் கையுடைய வித்தகனே யென்றென்று
கன்றி நயர்ந்தழுமென் கண்ணீர் துடைத்தருள
என்று வருவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே. (11)

மன்னளவிற் சோதி மணிபோல்வாய் மாதவத்தோர்
தென்னளவும் வேணிச் சிவனே யெனவொருகாற்
சொன்னளவிற் சொன்னவர்தந் துன்பொழிப்பா யென்பாது
என்னளவிற் கானேன் எழுத்தறியும் பெருமானே. (12)

மின்போல்வா ரிச்சையினால் வெம்புகின்றே னுனாலந்
தன்போல்வா யென்னீன்ற தாய்போல்வாய் சார்ந்துரையாப்
பொன்போல்வாய் நின்னருளிப் போதடியேன் பெற்றேனேல்
என்போல்வா ரில்லை எழுத்தறியும் பெருமானே. (13)

பூமாந்தும் வண்டெனரின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்கள்
தாமாந்தி நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துரின்ற ரையோநான்
காமாந்த காரமெனுங் கள்ளுண்டு கண்மூடி
ஏமாந்தே னென்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. (14)

பன்னருமிப் பார்ந்தடையிற் பாடுமுன்ற பாதகனேன்
துன்னியரின் பொன்னடியைச் சூழாதே னுயிடினும்

திருவருட்பா

7

புன்னிகரேன் குற்றம் பொறுக்கப் பொறுப்புனக்கே
என்னருமைத் தாய்நீ எழுத்தறியும் பெருமானே. (15)

வீட்டுக் கடங்கா விளையாட்டுப் பிள்ளையெனத்
தேட்டுக் கடங்காத தீமனத்தா லாந்துயரம்
பாட்டுக் கடங்காரின் பத்த ரடிப்புக்குப்போல்
எட்டுக் கடங்காது எழுத்தறியும் பெருமானே. (16)

பன்னு மனத்தாற் பரிசிழந்த பாதகனேன்
துன்னுமல வெங்கதிரோன் சூழ்கின்ற சோடையினால்
நின்னருணர் வேட்டு நிலைகலங்கி வாடுகின்றேன்
இன்னுமறி யாயோ எழுத்தறியும் பெருமானே. (17)

கல்லை நிகராங் கடைமனம்போங் கானெறியிற்
புல்லமதித் தையோவைம் பூவிழந்த பொய்யடியேன்
ஒல்லபடு கின்ற பொறுவே தனைதனக்கோர்
எல்ல யறியேன் எழுத்தறியும் பெருமானே. (18)

பொண்ணைமதித் தையாரின் பொன்னடியைப் போற்றாத
கன்னிகரு நெஞ்சாற் கலங்குகின்ற கைதவனேன்
இன்ன லுழக்கின்ற வேழைகட்டு மேழைகண்டாய்
என்னை விடாதே எழுத்தறியும் பெருமானே. (19)

மாசுவரே யென்னு மலக்கடலில் வீழ்ந்துலகோர்
ஆசுவரே யென்ன வலைவேனை யாளாயேல்
கூசுவரே கைகொட்டிக் கூடிச் சிரித்தடியார்
எசுவரே யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. (20)

ஊர்சொல்வேன் பேர்சொல்வே னுத்தமனே நின்றிருத்தாட்
சீர்சொல்வே னென்றனைநீ சேர்க்கா தகற்றுவையேல்
நேர்சொல்வா யுன்றனக்கு நீதியீ தல்லவென்றே
யார்சொல்வா ரையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (21)

நீக்கமிலா மெய்யடியர் நேசமிலாப் பொய்யடியேன்
 ஊக்கமிலா நெஞ்சத்தி னோட்டகலச் செய்வாயேல்
 தூக்கமிலா வானந்தத் தூக்கமன்றி மற்றுமிங்கோர்
 ஏக்கமிலே னொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. (22)

போகின்ற வஞ்சகரைப் போக்கியுன்றன் பொன்னடிக்காள்
 ஆகின்ற மேலோ ரடிவழுத்தா நாயேற்குப்
 பாகின் றனிச்சுவையிற் பாங்காகு நின்னருளை
 ஈகின்ற தென்றோ எழுத்தறியும் பெருமானே. (23)

ஊழை யகற்ற வுளவறியாப் பொய்யனிவன்
 பீழைமன நம்மைப் பெறாதம் மனங்கொடிய
 தாழையென வெண்ணியென்னைத் தள்ளிவிட்டா லென்செய்
 ஏழைநா னொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. [வேன் (24)

மடுக்க முடியா மலவிருட்டிற் சென்றுமனங்
 கடுக்கமுடி யாப்புலனாற் கட்டிச் சுமக்கவைத்த
 தொடுக்க முடியாத தூன்பச் சுமையையினி
 எடுக்கமுடி யாதே எழுத்தறியும் பெருமானே. (25)

முள்ளளவு நெஞ்ச முழுப்புலைய மாதர்களாங்
 கள்ளளவு நாயிற் கடைப்பட்ட வென்றனக்கு
 உள்ளளவு மன்பர்க் குதவுமுன்றூட் கன்பொருசுந்
 நெள்ளளவு முண்டோ எழுத்தறியும் பெருமானே. (26)

பண்ண முடியாப் பரிபவங்கொண் டிவ்வுலகில்
 நண்ண முடியா நலங்கருதி வாடுகின்றேன்
 உண்ணமுடி யாவமுதா முன்னையன்றி யெவ்வெவர்க்கும்
 எண்ணமுடி யாதே எழுத்தறியும் பெருமானே. (27)

ஜீவ தயவாலே கடவுள் தயவைப் பெறவேண்டும்.

வெங்கொளித்தேள் போன்ற வினையால் வெதும்பிமனம்
அங்கொளிக்கா துன்னை யழைத்தழுது வாடுகின்றேன்
இங்கொளிக்கா நஞ்சமுண்ட வென்னருமை யப்பாநீ
எங்கொளித்தா யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. (28)

பித்தனைக்குங் காமப் பெரும்பேய் மயக்குமயல்
வித்தனைத்தா மாணவம்பொய் வீறுமழுக் காறுசினங்
கொத்தனைத்தாம் ளஞ்சங் கொலைமுதலாம் பாவங்கள்
இத்தனைக்கு நான்காண் எழுத்தறியும் பெருமானே. (29)

ஒல்லையே நஞ்சனைத்து முண்ட தயாரிதிரீ
அல்லையோ நின்றிங் கயர்வேன்முன் வந்தொருசொற்
சொல்லையோ வொற்றியூர்த் தூயதிருக் கோயிலுண்
இல்லையோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே. (30)

நினையுடையாய் நீயன்றி நேடிவெங்கு மில்லாதாய்
மனையுடையார் மக்களெனும் வாழ்க்கையிடைப் பட்டவமே
இனையுடையா நென்றிங் கெனையாள்வ துன்கடனே
எனையுடையா யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே. (31)

அருட்டிறத் தலைசல்

கறைமணக்குங் கொன்றை நதிச்சடிவ நாயகனே
கறைமணக்குந் திருநீல கண்டப் பெருமானே
உறைமணக்கும் பூம்பொழில்கு ழொற்றியப்பா வுன்னுடைய
மறைமணக்குந் திருவடியை வாய்நிரம்ப வாழ்த்தேனோ. (1)

அலைவளைக்கும் பாற்கடலா னம்புயத்தான் வாழ்த்திரிதந்
தலைவளைக்குஞ் செங்கமலத் தாளுடையா யாளுடையாய்
உலைவளைக்கா முத்தலைவே லொற்றியப்பா வுன்னுடைய
மலைவளைக்குங் கைம்மலரின் வண்மைதனை வாழ்த்தேனோ. (2)

ஆறடுத்துச் சென்றவெங்கள் அப்பருக்கா வன்றுகட்டுச்
சோறெடுத்துச் சென்ற துணையே சுயஞ்சுடரோ
ஊறெடுத்தோர் காணரிய வொற்றியப்பா வன்னுடைய
நீறடுத்த வெண்டோ ணிலைமைதனைப் பாரேனோ. (3)

சைவத் தலைவர் தவத்தோர்கள் தம்பெருமான்
மெய்வைத்த உள்ளம் விரவிறின்ற வித்தகனே
உய்வைத்த உத்தமனே யொற்றியப்பா உன்னுடைய
தெய்வப் புகழென் செவிறிறையக் கேளேனோ. (4)

பாடுகின்றோர் பாடப் பரிசளிக்கும் புண்ணியனே
தேடுகின்றோர் தேடநிற்குந் தியாகப் பெருமானே
ஊடுகின்றோ ரில்லாத வொற்றியப்பா வம்பலத்துள்
ஆடுகின்ற சேவடிகண் டல்லலெலாந் தீரேனோ. (5)

பூணை மாடப் பொதுநடிக்கும் புண்ணியனே
சேணைகம் வாங்குஞ் சிவனே கடல்விடத்தை
ஊணைக உள்ளுவந்த வொற்றியப்பா மாலயனுங்
காணாத நின்னுருவைக் கண்டு களியேனோ. (6)

கொள்ளுவார் கொள்ளுங் குலமணியே மாலயனுந்
துள்ளுவார் துள்ளடக்குந் தோன்றலே சூழ்ந்துநிதம்
உள்ளுவா ருள்ளறையு மொற்றியப்பா உன்னுடைய
தெள்ளுவார் பூங்கழற்கென் சிந்தைவைத்து நில்லேனோ. (7)

குற்றஞ் செயினுங் குணமாகக் கொண்டருளும்
நற்றவர்த முள்ள நடுகின்ற நம்பரனே
உற்றவர்த நற்றுணைவா வொற்றியப்பா வென்கருத்து
முற்றிடரின் சந்நிதியின் முன்னின்று வாழ்த்தேனோ. (8)

உயிர்க்கொலை செய்வோர்க்கு உபகாரம் செய்யாதே.

இன்ன லுலக விருண்டையி னுடோறும்
 அன்னவரு நெஞ்சத் துடுக்கழிய நல்லோர்கள்
 உன்னலுறுந் தெள்ளமுதே யொற்றியப்பா வென்வாயுன்
 றன்னடைவே பாடித் தழும்பேறக் காணேனே. (9)

பெண்மணியே யென்றலகிற் பேதையரைப் பேசாதென்
 கண்மணியே கற்பகமே கண்ணுதலிற் கொள்கரும்பே
 ஒண்மணியே தேனேயென் றொற்றியப்பா வுன்றனைநான்
 பண்மணஞ்செய் பாட்டிற் பரவித் துதியேனே. (10)

கல்லார்க் கிதங்குடறிக் கற்பழிந்து நில்லாமல்
 எல்லார்க்கு நல்லவனே யென்னரசே நற்றருமம்
 ஒல்லார் புரமெரித்த வொற்றியப்பா வுன்னடிக்கே
 சொல்லான் மலர்தொடுத்துச் சூழ்ந்தணிந்து வாழேனே. (11)

கற்பவற்றைக் கல்லாக் கடையரிடஞ் சென்றவர்முன்
 அற்பவற்றைக் கூலிக் கலையு மலைப்பொழிய
 உற்பவத்தை நீக்குகின்ற வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
 நற்பதத்தை யேத்தியருள் நன்னலந்தா னண்ணேனே. (12)

தந்தைதாய் மக்கண்மனை தாரமெனுஞ் சங்கடத்திற்
 சிந்தைதான் சென்று தியங்கி மயங்காமே
 உந்தையென்போ ரில்லாத வொற்றியப்பா வுன்னடிக்கீழ்
 முந்தையோர் போன்று முயங்கி மகிழேனே. (13)

தூக்கமுமுன் னுங்கியபின் சோறிலையே யென்னுமந்த
 எக்கமுமே யன்றி மற்றோ ரேக்கமிலா வேழையனென்
 னுக்கமுனோர் போற்றுகின்ற வொற்றியப்பா நின்னடிக்கீழ்
 நீக்கமிலா வானந்த ரித்திரைதான் கொள்ளேனே. (14)

பொன்னுசை யோடும் புலைச்சியர்தம் பேராசை
 மன்னுசை மன்னுகின்ற மண்ணுசைப் பற்றறுத்தே

- உன்னஞ்சை கொண்டேயென் னெற்றியப்பா நான்மகிழ்ந்துன்
மின்னஞரும் பொன்மேனி வெண்ணீற்றைப் பாரேனே. (15)
- கள்ளுண்ட நாய்போற் கடுங்காம வெள்ளமுண்டு
துள்ளுண்ட நெஞ்சத் துடுக்கடக்கி யன்பர்கள்தம்
உள்ளுண்ட தெள்ளமுதே யொற்றியப்பா வுன்றினான்
வெள்ளுண்ட நந்தி விடைமீதிற் காணேனே. (16)
- வன்னெஞ்சப் பேதை மடவார்க் கழிந்தலையுங்
கன்னெஞ்சப் பாவியன்யான் காதலித்து நெக்குருகி
உன்னெஞ்சத் துள்ளுறையு மொற்றியப்பா வுன்னுடைய
வெந்நஞ் சணியிடற்றை மிக்குவந்து வாழ்த்தேனே. (17)
- புண்ணியமோர் போதும் புரிந்தறியாப் பொய்யவனேன்
எண்ணியதோ ரெண்ண மிடரின்றி முற்றியிட
உண்ணில்வு நல்லொளியே யொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தண்ணில்வு தாமரைப்பொற்றுண்முடியிற் கொள்ளேனே. (18)
- நன்றிதுவென் றோர்ந்தாமதை நாடாது நன்னெறியைக்
கொன்றிதுநன் றென்னக் குறிக்குங் கொடியவன்யான்
ஒன்றுமனத் துள்ளொளியே யொற்றியப்பா வுன்னுடைய
வென்றி மழுப்படையின் மேன்மைதனைப் பாடேனே. (19)
- கூட்டுவிக்குண் மேலெழுவே கூற்றுவன்வந் தாவிதனை
வாட்டுவிக்குங் காலம் வருமுன்னே யெவ்வுயிர்க்கும்
ஊட்டுவிக்குந் தாயாகு மொற்றியப்பா நீயுலகை
ஆட்டுவிக்கு மம்பலத்துன் னாட்டமதைப் பாரேனே. (20)
- மின்னொப்பாம் வாழ்வை வியந்திடருள் வீழ்ந்தலைந்தேன்
பொன்னொப்பாய் தெய்வமணப் பூவொப்பா யென்னினுமே
உன்னொப்பா ரில்லாத் தொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தன்னொப்பாம் வேணியின்மேற் சார்பிறையைப் பாரேனே. 0

ஆதவன்றன் பல்லிறுத்த வையற் கருள்புரிந்த
நாதவர னேயென்று நாத்தழும்பு கொண்டேத்தி
ஓதவள மிக்கவெழி லொற்றியப்பா மண்ணிடந்தும்
மாதவன்முன் காணு மலரடிக்கண் வையகேளே.

(22)

திருவண்ண விண்ணப்பம்

கண்ணப்பா வென்றருளுங் காளத்தி யப்பாமுன்
வண்ணப்பால் வேண்டு மதலையைப்பால் வாரிதியை
உண்ணப்பா வென்றுரைத்த வொற்றியப்பா வந்தருள
எண்ணப்பா வென்றழிவ வேழைமுகம் பாராயோ.

(1)

மஞ்ச படுஞ் செஞ்சடிவ வள்ளலே யுள்ளுகின்றோர்
உஞ்சபடும் வண்ணமரு ளொற்றியு ருத்தமனே
நஞ்சபடுங் கண்டமுடை நம்பரனே வன்றுயராற்
பஞ்சபடும் பாடுபடும் பாவிமுகம் பாராயோ.

(2)

கண்ண ரமுதே கரும்பேயென் கண்ணேயென்
அண்ணவுன் பொன்னருள்தா ஞர்ந்திடுமோ அல்லதென்றும்
நண்ணதோ யாது நணுகுமோ வென்றுருகி
எண்ணது மெண்ணுமிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

(3)

நாடியசி ரொற்றி நகருடையாய் நின்கோயில்
நீடியநற் சந்நிதியி னின்றினின்று மாலயனுந்
தேடியறி யொண்ணத் திருவுருவைக் கண்டுருகிப்
பாடியழு தேங்குமிந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

(4)

உட்டிகழ்ந்த மேலவனே யொற்றியு ருத்தமனே
மட்டிலங்கு முன்றன் மலரடியைப் போற்றாது
தட்டிலங்கு நெஞ்சத்தாற் சஞ்சலித்துன் சந்நிதிக்கண்
எட்டிரின்று பார்க்குமிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

(5)

நச்சை மிடற்றணிந்த நாயகனே யோர்பாகம்
பச்சைநிறங் கொண்ட பவளத் தனிமலையே
மிச்சை தவிர்க்குமொற்றி வித்தகனே நின்னருட்கே
இச்சைகொடு வாடுமிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. (6)

தில்லையிடை மேவுமெங்கள் செல்வப் பெருவாழ்வே
ஒல்லையடி யார்க்கருளு மொற்றியூ ருத்தமனே
அல்லை நிகர்க்கு மளகத்தா ராசைதனக்
கெல்லையறி யாதவிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ. (7)

திருக்காட்சிக் கிரங்கல்

மண்ணையும் வாழ்க்கையிடை மாழாந்து வன்பிணியாற்
புண்ணையு நெஞ்சம் புழுங்குகின்ற பொய்யவனேன்
பண்ணையு மின்பப் பாஞ்சுடரே யென்னிரண்டு
கண்ணையுன் பொன்முகத்தைக் காணக் கிடைத்திலனே. (1)

நோயான் மெலிந்துனரு ணைக்குகின்ற நொய்யவனேன்
தாயா னவனையென் றந்தையே அன்பர் தமைச்
சேயாய் வளர்க்குஞ் சிவனே சிவனையெந்
தூயாரின் பொற்றோளின் சுந்தரத்தைக் கண்டிலனே. (2)

நீதியிலார் வாயிலிடை நின்றிலந்த நெஞ்சகனேன்
ஜோதியெலாந் சூழ்ந்தபாந் ஜோதியே செஞ்சடைமேற்
பாதிநிலா வோங்கும் பரமேநீ யொற்றிநகர்
வீதியுலா வந்தவெழின் மெய்குளிரக் கண்டிலனே. (3)

திருவருட் கிரங்கல்

ஒப்பாரு மில்லாத வுத்தமனே யொற்றியிலென்
அப்பாவன் பொன்னடிக்கே அன்பிலே னாலும்

பசித்தோர் முகத்தைப் பாராதிருக்காதே.

திருவருட்பா

15

- தப்பா தகமெலியச் சஞ்சலத்தா லேங்குகின்ற
இப்பாத கத்தேற்கு இரங்கினு லாகாதோ. (1)
- எஞ்சா விடரா விரும்பினியா லேங்கிமனம்
பஞ்சாக நொந்து பாதவிக்கு நாயேனைச்
செஞ்சாலி யோங்குந் திருவொற்றி யப்பாநீ
அஞ்சாதே யென்றுன் அருள்கொடுத்தா லாகாதோ. (2)
- பற்றுஞ் செழுந்தமிழாற் பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்
குற்றங் குணமாகக் கொள்ளங் குணக்கடலே
மற்றங்கு மெண்டோண் மலையே மாகதமே
பெற்றிங் கடியேன் பிணிகெடுத்தா லாகாதோ. (3)
- எந்தையே யென்பவர்தம் இன்னமுதே யென்னுரிமைத்
தந்தையே தாயே தமரேயென் சற்குருவே
சிந்தையே யோங்குந் திருவொற்றி யையாவென்
நிந்தையே நீங்க நிழலளித்தா லாகாதோ. (4)
- முத்திக்கு வித்தே முழுமணியே முத்தருளந்
நித்திக்குந் தேனே சிவமே செழுஞ்சுடரே
சத்திக்கு நாதத் தலங்கடந்த தத்துவனே
யெத்திக்கு மில்லேன் இளைப்பொழித்தா லாகாதோ. (5)
- சேய்பிழையைத் தாயறிந்துஞ் சீரூள் பொறுப்பாளிந்
நாய்பிழையை நீபொறுக்க ஞாயமுமுண் டையாவே
தேய்மதிபோ நெஞ்சந் தியக்கமுறச் சஞ்சலத்தால்
வாயலறி வாடுமெனை வாவென்றா லாகாதோ. (6)
- கண்ணுண் மணிபோற் கருதுகின்ற நல்லோரை
எண்ணுங் கணமும்விடுத் தேகாத வின்னமுதே
உண்ணு முணவுக்கு முடைக்குமுயன் ரோடுகின்ற
முண்ணுலகத் தென்றன் மயக்கறுத்தா லாகாதோ. (7)

தியாகப் பேருமான்

எண்ணத் திரங்கல்

முன்னேசெய் வெவ்வின்தான் மூண்டதுவோ அல்லதுநான்
இன்னே பிழைதா னியற்றியதுண் டோவறியேன்
பொன்னேர் புரிசடையெம் புண்ணியனே யென்னோயை
அன்னேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே. (1)

இப்பா ரிடையுனையே யேத்துகின்ற நாயேனை
வெப்பா ருளத்தினர்போல் வெம்மைசெயும் வெம்பிணியை
எப்பா லவர்க்கு மிறைவனா மென்னருமை
அப்பாநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே. (2)

சிந்தைத்திருப் பதிகம்

கற்றே யறியாக் கடைப்புலையே னாளும
உற்றே நின் றன்னேநினைந் தோதுகின்றே னல்லாமே
மற்றேதுந் தேறேனென் வன்றுயர்தீந் துள்குளிரச்
சற்றே யிரங்கித் தயவுசெய்தா லாகாதோ. (3)

குற்றமெலா நல்ல குணமாகக் கொண்டருளும்
உற்றதுணை நீயேமற் றோர்துணையு மில்லையென்றே
நற்றலைமை யாமுனது நாமநவில் கின்றேன்
கற்றவனே யென்றனைநீ கைவிடிவென் செய்வேனே. (4)

அறியாப் பருவத் தறிவுறுத்தி யாட்கொண்ட
நெறியானே நின்னாணை நின்னாணை நின்னாணை
பொறியாரின் னுமம் புகலுவதே யன்றிமற்றை
வெறியார்வன் னுமமொன்றும் வேண்டேனான் வேண்டேனோ

இரப்போர்க்குப் பிச்சை இல்லை என்னுதே.

திருவருட்பா

(இரண்டு வால்யும்: முழுப் புத்தகம்)

இதுவரை வெளிவராத அரிய உபதேசங்கள், திருநெறிக் குறிப்புகள், திருமுகங்கள் முதலியனவும், சித்திவளாகம், சத்திய தரும சாலை, ஞானசபை முதலியவற்றின் திருவுருவங்களும் (ஆப்டோன் படங்கள்) சேர்ந்தது. நல்ல உயர்ந்த வழுவழுப்பான தாளில், அச்சுப் பிழையின்றி, அழகான முறையில் அச்சிடப் பெற்றது. பட்டெனத் தகுந்த கலிகோவினஸ் உறுதியாகவும், உன்னதமாகவும் கட்டப்பெற்றது. அட்டையின் மேல் பொன்னெழுத்து தீட்டப்பெற்றுப் பொலிவது. முன் ஐந்து திருமுறைகள் ஒரு புத்தகமாகவும், பின் ஆறாவது திருமுறை ஒரு புத்தகமாகவும் தனித் தனியே இரண்டு புத்தகங்களாகச் செய்யப்பெற்றது.

2,000 பக்கங்கள் கொண்ட இதன் விலை ரூ. 6-0-0

வேண்டுவோர் கீழ்க்காணும் விலாசத்திற்கு எழுதப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னை, சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்,

36, சாமிபிள்ளை வீதி, குளை, சென்னை.

45 மரசு சுத்தசன்மார்க்க சங்க வெளியீடுகள்

1 திருவருட்பா முழுப்புத்தகம் 2-வால்யம்

உயர்ந்த பதிப்பு பட்டு கலிகோ பைண்டு	6	0	0
2 திருவருட்பா முற்பகுதிவரை விருத்தியுரை	0	12	0
3 மகாதேவ மாலை விருத்தியுரை	0	6	0
4 சிவநேச வேண்பா வரையில் விருத்தியுரை	0	6	0
5 திருவருட்பா ஆயிரம்பாட்டு சுத்தப்பதிப்பு	0	2	0
6 ஷே கிளேஸ் பட்டு கலிகோ பைண்டு	0	4	0
7 அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் திருவடிப்பு கழ்ச்சி	0	1	6
8 சுவாமிகளின் விரிவான சரித்திரம்	0	1	6
9 மகாதேவ மாலை மூலம்	0	1	0
10 சுவாமிகள் திருவருவப்படம்	0	0	6—0
11 இங்கித மாலை—மூலமும் உரையும்	0	2	0
12 வடிவுடை மாணிக்கமாலை	0	0	3
நாமாவளி	0	0	3 கீர்த்தனை
விநாயகர் அருட்பா	0	0	3 முருகன் அருட்பா
தியாகர் அருட்பா	0	0	3 நடராஜர் அருட்பா
ஒற்றியூர் அருட்பா	0	0	3 சிதம்பரம் அருட்பா
கந்தப்பெருமான் திரு அருட்பா	0	0	3

குறிப்பு:—இதின் ஊதிய மனைத்தும் ஏழைகளின் ஆசை
 ரங்கட்கும் திருவருட்பா வெளியீட்டிற்கும் உபயோகப்பட்டு
 வதால் அன்பர்கள் முன்வர விரும்புகின்றனம்.